

РЕШЕНИЕ

№ 1023

гр. Перник, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Юл. Колев

при участието на секретаря Лили В. А.а Добрева
като разгледа докладваното от Ивайло Юл. Колев Гражданско дело №
20231720101429 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на „Водоснабдяване и канализация“ ООД с твърдението, че е предоставило ВиК услуги - доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода на адрес: ***** с потребител ответника – Б. И. А.. Твърди още, че размерът на непогасените задължения е на стойност: 1117,01 лева - главница за периода от 03.12.2018 – 28.10.2022 г. и 232,37 лева - лихва за забава, начислена за периода 08.02.2019 – 15.12.2022 г. като за посочения период са издадени 41 бр. фактури.

Поддържа, че между водоснабдителното дружество и ответника е налице облигационно правна връзка създадена по повод продажба на питейна вода по силата на договор, който урежда отношенията на страните по начина установен в Общите Условия, приети с Решение № ОУ-09/11.08.2014г. на ДКЕВР и Наредба №4 на МРРБ за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните услуги/ДВ бр.88 от 2014г., изм. и дои./

С оглед на гореизложеното моли съда да осъди ответника да му заплати горепосочените сумите.

Претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът се представлява като поддържа предявените искове.

Ответникът не се явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото релевантни за спора доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Районен съд Перник е сезиран с обективно, кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Предмет на доказване по делото е парично вземане на ищеца, произтичащо от

договор за доставка на доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода за битови нужди, сключени с ответника.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки (юридически факти): 1) наличието на действително правоотношение през процесния период по договор за продажба (доставка) на водоснабдителни и канализационни услуги – като установи, че ответникът е бил собственик или носител на вещно право на ползване на процесния водоснабден недвижим имот, което отношение е регулирано от надлежно оповестени Общи условия, както и че е изпълнил задължението си и през исковия период реално е доставял В и К услуги – доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води до водоснабдения имот, обема на доставената услуга и нейната стойност, респ. на компонентите, включени в нея.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че претендираните вземания са погасени.

По акцесорния иск за обезщетение за забава е необходимо да бъде установено изпадането на ответника в забава и размера на търсеното във връзка с това обезщетение.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от приложимата към процесната хипотеза Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на В и К системи, потребители на водоснабдителни и канализационни услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води. Същевременно съгласно нормата на чл. 8, ал. 1 от Наредбата получаването на тези услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник – арг. чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата).

Следователно, при придобиване на правото на собственост/ползване върху водоснабден имот по силата на закона и без да е необходимо изрично волеизявление, собственикът/ползвателят на имота става страна по продажбеното правоотношение. В този смисъл е и клаузата на чл. 2, ал. 1 от процесните Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор, приложими от ищеца „Водоснабдяване и канализация“ ООД – гр. Перник, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-09/11.08.2014г.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 2 от процесните Общи условия, потребителите следва да заплащат дължимите суми за ползваните от тях водоснабдителни и канализационни услуги в срок до 30 дни след датата на фактурирането им, като при неплащане в този срок и на основание чл. 86, вр. чл. 84, ал. 1, изр. 1 ЗЗД длъжникът изпада в забава и дължи заплащането на обезщетение в размер на законната лихва, без да е необходимо изрично волеизявление на ищеца в този смисъл. Отново в чл. 33, ал. 2 от Общите условия недвусмислено се определя изискуемостта на вземането – датата на издаване на фактурата, и изпадането в забава - 30 дни след издаването ѝ.

При тази правна рамка, съдът дължи произнасяне по конкретно твърдените права и факти, както и по възраженията, релевираните от страните по делото.

В процесния случай, ищцовото дружество не е ангажирало доказателства,

установяващи пълно и главно твърдяното от него обстоятелство, че ответникът е потребител на ВиК услуги. Ищецът не е установил ответникът да е собственик или да притежават вещно право на ползване върху имота, за който се твърди, че е водоснабден, въпреки разпределената му доказателствена тежест за това и въпреки обстоятелството, че с проекта за доклад в определението по чл. 140 ГПК в съответствие с разпоредбата на чл. 146, ал. 2 ГПК съдът изрично му е указал, че не сочи доказателства за този правнорелевантен факт. Ищецът не се е снабдил и представил с относими доказателства във връзка с този правно релевантен факт, въпреки предоставената му процесуална възможност за това.

По делото е представено единствено извлечение справка по партида на ответника и справка за отдалечен достъп до данните, съхранявани от Агенция по вписванията - Служба по вписванията. Съдът намира, че от изброените писмени доказателства твърдяната облигационна връзка не се установява. Това е така, защото твърдяното право за собственост следва да се установи пълно и главно. Това би могло да стане с представяне на акт за собственост, респективно учредено право на ползване или извънсъдебно изявление на страната за неизгоден за нея факт. Като такива актове неизчерпателно могат да бъдат посочени актове удостоверяващи правна сделка, съдебно решение, актове по чл. 2, ал. 5 ЗКИР, чл. 496, ал. 1 ГПК, декларация по ЗМДТ, универсално правоприемство и много други. В конкретния случай представената справка от Агенция по вписванията **създава индиция за съществувало** вещно право на ползване от ответника. От приложената по делото справка процесния имот е описан **единствено в справки 16 и 17**. От данните под № 17 се установява, че **ответникът се отказва** от право на ползване на 25.11.2010 г. В следващата справка № 16 (от същата дата) се установява, че върху Имота е учредена договорна ипотека, но ответникът е в графа „Страни - Други“ където е посочен кредитора и вероятно кредитополучателят, а под „Ипотекарен длъжник“ какъвто би бил собственика е трето за спора лице.

Ето защо, при прилагане на неблагоприятните последици на процесуалната (доказателствена) тежест, съдът следва да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност.

След като по делото не бе установена първата материална предпоставка, обуславяща основателност на исковата претенция – съществуващо в полза на ответника право на собственост или право на ползване върху имота, за който се твърди, че е водоснабден, безпредметно е обсъждането на останалите правопораждащи юридически факти и правопогасяващи възражения като искът за главница и акцесорният иск за присъждане на законна лихва следва да бъдат отхвърлени в цялост.

По разноските:

При този изход от спора ищецът няма право на разноски.

Ответникът не е направил такива.

В светлината на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от **„ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД**, с ЕИК: 823073638, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. „Средец“ № 11 срещу **Б. И. А.**, ЕГН ***** обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на „Водоснабдяване и канализация“ ООД сума в размер на 1117,01 лева - главница за периода от 03.12.2018 – 28.10.2022 г. и 232,37 лева - лихва за забава, начислена за периода 08.02.2019 – 15.12.2022 г., представляващи задължение

за доставка, отвеждане и пречистване на питейна вода до адрес:
***** като недоказани.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението ДА СЕ ВРЪЧИ на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____